

iParís ben bé val un Oscar!

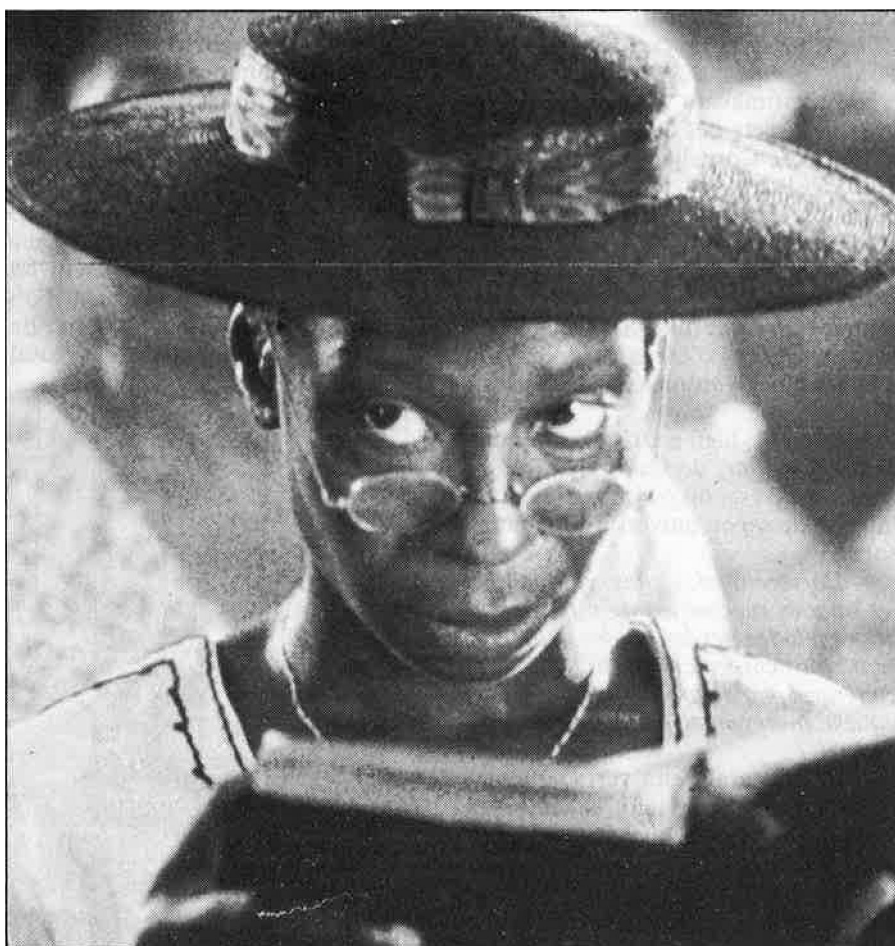
D'ací a alguns dies, Hollywood tornarà a ser el centre de l'atenció mundial, gràcies a les seues estatuetes daurades. Velles glòries, futures promeses i algun infiltrat de darrera hora seran centre d'un espectacle mesurat pam a pam.

Carles Gàmez

Segurament Margaret Herrick no s'imaginava que aquella estatueta que li recordava el seu oncle Óscar (una exclamació que ja s'ha fet històrica) es convertiria en el més cobejat premi de la cinematografia mundial. Des d'aquell 6 de maig de 1928, en què foren concedits per primera vegada, fins als nostres dies (el lliurament dels Oscars tindrà lloc el pròxim 25 de març) els premis de l'Acadèmia de les Arts i Ciències Cinematogràfiques de Hollywood s'han succeït sense interrupció, simbolitzats en aquesta figureta de bronze, coberta d'una bany d'or, d'aproximadament deu polzades i protegida amb el seu *copyright*.

El proper 25 de març, els telespectadors de mig món tindran ocasió de contemplar la gran cerimònia del lliurament dels Oscars, que, com ja és habitual, comptarà amb una «mise en scène» fastuosa i brillant, on les velles glòries del cinema americà rebran els aplaudiments de la nostàlgia, mentre *starlettes* i futures promeses compartiran amb els «monstres sagrats» la proclamació dels vencedors; un espectacle mesurat pam a pam, des de les presentacions fins als parlaments dels guanyadors.

En l'edició d'enguany participen com a pel·lícules favorites, amb un major nombre de nominacions, dos productes del «Hollywood sensible»: *Memorias de Àfrica* i *El color púrpura*, amb onze nominacions respectivament. La primera està basada en les memòries de l'escriptora danesa Karen Blixen, més coneguda pel pseudònim d'Isak Dinesen; un *lovestory* colonial amb escenografia africana conduït hàbilment per un gran cronista de la societat americana, Sydney Pollack, que ha abandonat l'illa de Manhattan per seguir la trajectòria vital de

A l'esquerra «El color púrpura». A la dreta, «Memorias de Àfrica».

l'autora nòrdica. Aquestes «Memories» tenen tots els ingredients per a convertir-se en el film-moda, com ja va passar amb *Bonnie and Clyde* o més recentment amb *Cabaret*, un film destinat tant al gran públic com al més inquiet i cuït. Pollack ha pogut realitzar un projecte que havia temptat, entre altres, David Lean, Richard Attenborough, Nicholas Roegg...

L'altra favorita d'eixida pel nombre de nominacions (encara que, com en moltes ocasions, aquestes es transformen en uns quants Oscars de consolació) és el film d'Steven Spielberg, que abandona per aquesta ocasió el filó fantàstic, per contar-nos l'evolució d'una família americana de raça negra; un film cru, violent, tràgic, on es barregen incests, homosexualitat, violència familiar, recisme; un film molt allunyat dels productes de la «factory Spielberg» i la seua família infantil.

Per a Spielberg, segons les seues paraules, aquesta pel·lícula ha constituït

el major repte en la seua carrera; tanmateix, estranyament i malgrat aquestes onze nominacions, no ha estat nominat per a l'Oscar a la millor direcció, que s'haurà de decidir entre Sydney Pollack (*Memorias de Àfrica*), John Huston (*El honor de los Prizzi*), Peter Weir (*Unico testigo*), Hector Babenco, una de les grans sorpreses d'aquests Oscars d'enguany, després que el seu film sobre la novel·la de Manuel Puig *El beso de la mujer araha* passe sense pena ni glòria (però de mes grosses n'han vistes els Oscars...) i, finalment, el vell mestre Akira Kurosawa i el seu èpic *Ran*.

John Huston, amb els seus honorables Prizzi i les vuit nominacions, es perfila com el favorit a l'Oscar a la millor direcció; aquest Oscar vindria a ser una espècie de «premi final de consolació» a una de les carreres més fecundes del cinema americà; quasi un premi «de desgreuge» a un dels últims aventurers del Hollywood daurat, malgrat que aquests «Prizzi» no

passen de ser una obra menor dins de la seua filmografia, al costat d'altres títols com ara *Sangre Sabia*, *Fat City*, *Paseo por el amor y la muerte...*

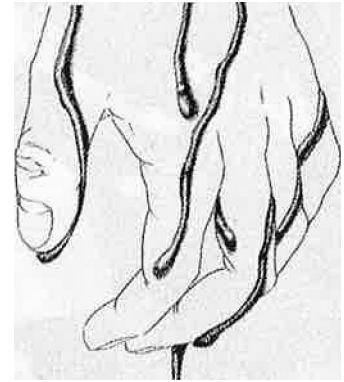
Per a l'Oscar a la millor actriu, la infatigable Meryl Streep (Karen Blixen en la ficció) torna a aparèixer com una de les candidates amb més possibilitats d'emportar-se l'oncle Oscar al seu aparador; ni Anne Bancroft en el paper de mare superiora (*Agnès de Dios*) ni Jessica Lange com a cantant country (*Sweet Dreams*) ni la desconeguda Whoopi Goldberg (*El color púrpura*) o la veterana Geraldine Page, no compten amb un paper tan carismàtic com la figura de l'escriptora, aristòcrata i aventurera.

William Hurt, en el paper de pres homosexual d'*El beso de la mujer arana*, es presenta com un dels favorits a l'Oscar a la millor interpretació masculina; tal com s'esdevingué en anteriors ocasions, l'Acadèmia té especial debilitat per aquestes interpretacions «difícils» (recordem el deficient mental interpretat per Cliff Robertson en *Charly*) o el cow-boy borratxo interpretat per Lee Marvin, o recentment el transvestit de Tootsie, de la mà de Dustin Hoffman). Disputant-li'l hi ha, entre altres, Harrison Ford, molt allunyat del tàndem Lucas-Spielberg, en el paper de policia incorruptible d'*Unico Testigo*; James Gardner, un galant un tant tronat (*El honor de los Pizzi*) i Jon Voight (*The Runaway Traun*). Per a l'Oscar al film en llengua no anglesa, *La his-*

toria oficial amb el tema dels infants desapareguts a l'Argentina es col·loca com una de les pel·lícules favorites, després de la bona acollida en tot el món; *Coronel Redl*, de l'hongarés Istvan Szabo, després del seu Oscar passat per *Mephisto*, fa un poc difícil que torne a guanyar enguany, com també la candidata francesa (una cinematografia present en quasi totes les edicions, que es queda finalment sempre en la cuneta) amb *Trois hommes et un couffin*, de Coline Serreau. *Papà esta en viaje de negocios*, del iugoslau Emir Kusturika i el film alemany *Bittere Ernte* completen la llista de nominades.

Pel que fa als actors i a-les actrius secundaris, a la part masculina el sobrecarregós padrino William Hickey d'*El honor de los Pizzi* compta amb grans possibilitats de fer-se amb l'Oscar, encara que puga produir-se la sorpresa amb «mister Neron», el sol·licitadíssim actor austríac Klaus Maria Brandauer (*Memorias de África*); per la part femenina, dues «púr-pures», Margaret Avery i Oprah Winfrey; una monja infanticida, Meg Tilly (una de les favorites); la malvada i subjugant Angèlica Huston (*El honor de los Pizzi*) i Amy Madigan (*Twice in a Lifetime*).

Falten pocs dies perquè les incògnites queden desvelades, amb sorpreses o sense; indubtablement, com diu la famosa melodia de Broadway, «no hi ha negoci com el negoci de l'espectacle»... dels Oscars. •

La Narrativa Valenciana (1900-1939)

ANTOLOGIA

Selecció i pròleg: *Vicent Simbor*

Il·lustracions: *Antoni Garcia Valledor*

Una mostra ben representativa de la narrativa valenciana del primer terç de segle. El llibre inclou, entre altres, narracions de Carles Salvador (*L'auca de les oques*), Salvador Guinot (*De romeria*), Almela i Vives (*La novel·la d'una novel·la*), Pasqual Tirado, Sánchez Gosalbo, López-Chavarrí...

L'Últim Roder

Josep Franco

Pròleg: *Salvador Bataller*
Il·lustracions: *Enric Solbes*

La novel·la que, tant joves com adults, llegiran amb fruïció. La història d'Eugeni el Frare, l'últim roder de la Ribera, narrada amb un llenguatge aparentment senzill, natural, però amerat d'ironia.

Cada llibre inclou estudi introductor i propostes didàctiques

O

Els Nostres Autors

Edicions BROMERA